

La crisi dificulta encara més el treball femení



DIMARTS, 8 DE MARÇ DE 2011 02:00

- **Els problemes econòmics incrementen les separacions i divorcis conflictius i la conseqüent demanda d'ajuts socials**

P. G.
ESCALDES-ENGORDANY



Una dona treballa en la neteja d'un establiment. Foto: LAURA GUERRERO

El 70% de les atencions que l'Associació de Dones d'Andorra (ADA) va rebre l'any passat estaven basades en demandes per problemes econòmics en separacions i divorcis. Aquesta situació fa incrementar encara més les desigualtats existents en el món laboral perquè la dona s'ha de fer càrrec dels fills i ha de treballar en molts casos més perquè l'home no passa les pensions corresponents. La conciliació laboral i familiar s'apropa més a la utopia. Una idealització com la de pensar que dies com el d'avui ja no s'han de celebrar. Encara queda molt per fer.

Els problemes econòmics en parelles desestructurades ha provocat un allau de demandes d'ajuts socials al Govern, que de vegades es retarden pel filtre que ha hagut de posar l'Administració per a un repartiment més equitatiu dels recursos limitats. A més, la crisi ha incrementat el mobbing per gènere a les empreses.

MÉS MASCLISME / «Els problemes econòmics en una parella fan que hi hagi més mal humor, discussions més fortes i fan resorgir més el masclisme», explica Elvira Geli, treballadora social de l'ADA. Aquestes situacions van lligades en alguns casos amb la violència de gènere.

Moltes dones, parelles d'aturats que tenen més de 50 anys i que han estat sempre «els caps de família», han de buscar feina i ells es troben com «a paràsits en casa», explica la treballadora social, i no assumeixen el canvi de tasques. A més, aquest masclisme aflorat no reconeix la difícil situació i «les dones venen a demanar-nos amagades dels homes», explica Geli.

Des de que està el Servei Integral a la Dona, des dels diferents col·lectius que atenen a les dones que han sofert maltractaments les deriven a aquest

departament. «Nosaltres ara atenim més després de la denúncia, quan la dona es queda definitivament separada i amb les càrregues familiars i no sap com sortir-se'n», explica Geli.

L'ADA va atendre l'any passat més de 100 assessoraments per via telefònica i més de 80 visites personals, el 70% d'aquestes eren per problemes econòmics en separacions conflictives i el 30% per mobbing per sexe a dones embarassades, assegura la treballadora social del col·lectiu.

MOBBING A LES EMBARASSADES/L'augment dels acomiadaments en les empreses per la recessió econòmica ha comportat un increment també notori de dones que denunciïn el mobbing a les seves empreses. «La majoria són dones embarassades, els canvien els horaris sense un temps prudencial d'avís i els fan la vida impossible», va explicar Geli.

La treballadora social va manifestar que casos de mobbing per sexe s'atenien en anys anteriors una mitja de dos o tres a l'any. Entre desembre i gener passats l'ADA va atendre 10 casos d'assetjament laboral.

En aquests casos és Inspecció de Treball qui actua, però malauradament hi ha poques dones que ho denunciïn per por al comiat i per la manca de recolzament legal.

PROTOCOLS RÍGIDS / Davant d'una demanda o consulta d'una dona en una associació com l'ADA, la treballadora social li dona tota la informació i la dirigeix a la treballadora social de la seva parròquia, segons marca la coordinació. Tot seguit, haurà de traslladar-se al Govern per la demanda dels ajuts corresponents. De vegades una resposta d'ajudes pot trigar un mes.

«En els casos de maltractament hi ha més filtres però també és més ràpid», explica Geli. A més de la Policia, informes mèdics, la interessada pot dirigir-se al Servei Integral d'Atenció a la Dona.

Des de l'ADA qualifiquen el protocol d'aconseguir ajudes de «molt rígid» perquè en moltes ocasions una dona ha de contar els seus problemes a quatre persones de diferents organismes.

A més de la rigidesa des del col·lectiu de dones «es demana se solucioni els casos amb una major individualització de cada cas», va explicar Montse Nazzaro, presidenta de l'ADA.

Des d'aquest col·lectiu alerten que en el sistema «alguna cosa falla», perquè veuen que hi ha algunes dones que no necessiten tant de l'ajuda i d'altres que la necessiten més i la resposta del Govern és en alguns casos contradictòria. «Hi ha dos tipus de persones en aquest aspecte, gent que no els importa explicar la seva vida i que ho tenen molt assumit i altres que tenen vergonya i que se'ls és molt complicat dirigir-se a les ajudes», va explicar Nazzaro.

Des de l'ADA també entenen que el sistema sigui rígid per l'augment demandes d'ajudes econòmiques que s'està donant i la limitació dels recursos.

Altres situacions que es donen lamentablement són denúncies falses de maltractament. Segons va explicar Geli, cada any hi ha alguns casos d'aquests «encara que amb aquestes situacions és difícil demostrar els maltractaments».